

20. Jeremiáš

Chlapci a dievčatá, my si rozprávame v tieto dni o prorokoch. O ktorých prorokoch sme už vradi? Pamätáte si mená? Elizeus, Eliáš a minulý týždeň sme hovorili o Izaiášovi. Proroci, to boli Boží muži odvážni. Veľa krát ich Pán Boh poslal, aby hovorili aj tvrdé slová, prísne. Napomínajúce slová kráľom, panovníkom, vládarom... vtedy, keď nerobili to, čo Pán Boh od nich očakával. Aj Eliáš bol poslaný. Sme si hovorili o kráľovi Achabovi, ktorý zvedol celý národ od Pána Boha preč. Pán Boh poslal Eliáša: „Povedz tomu kráľovi, aby sa spamätal, že robí zle.“ Elizeus mal moc od Pána Boha robiť zázraky a Izaiáš bol prorok, ktorý mal veľký dar, že vedel písať o budúcom Mesiášovi: „Panna počne a porodí Syna a dajú mu meno Emanuel.“ Panna počne a porodí syna – 700 rokov pred tým, než sa Ježiš narodil. A koho tým myslel? Na kom sa to naplnilo? Kto bol tá Panna, ktorá počala a porodila? Izaiáš to už 700 rokov dopredu píše, aby sme sa nato pripravili, že si raz Pán Boh vyvolí dievčinu, ktorá bude matkou Božieho Syna, Matkou Záchrancu. A potom keď Pán Ježiš začal účinkovať a ohlasovať Evanjelium, tak ktosi pripravoval pri rieke Jordán ľudí. Vyzýval ich: „Zmeňte sa, robte pokánie.“ Kto to bol? Ján Krstiteľ. Pozrite sa, vždy tu nad sakristiou máme obraz ako Ján Krstiteľ krstí Pán Ježiša. A bol to Izaiáš, ktorý povedal, že raz príde ten, ktorý bude hovoriť: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.“ A bol to Ján Krstiteľ, ktorý to o sebe povedal. Jána Krstiteľa sa pýtali: „A ty si kto? Si Mesiáš?“ On odpovedal: „Nie som.“ Znova sa ho pýtali: „Si prorok?“ „Nie som. Ja som hlas ktorý volá na púšti: Pripravte cestu Pánovi.“ On zopakoval to, čo napísal prorok Izaiáš. To bol prorok, ktorý veľa písal o budúcom Pánu Ježišovi a dnes si budeme rozprávať o ďalšom takom prorokovi, ktorý mal veľmi ťažký život. Byť prorokom nie je také ľahké. Ideme hovoriť o Jeremiášovi.

Jeremiáš v preklade znamená: „Pán vyvyšuje, Pán oslavuje.“ On zažil v živote dosť poníženia. Žil v období asi 700 rokov pred Pánom Ježišom. Keď ku Jeruzalemu prišiel so svojim vojskom babylonský kráľ a obliehal ho. A tí ľudia nevedeli čo majú robiť, ako sa majú zachovať. Vtedy Pán Boh poslal Jeremiáša aby šiel ku kráľovi a to je veľká vec ísť ku kráľovi. On má veľkú moc, služobníctvo, vojakov... Jeremiáš k nemu išiel sám. A povedal mu: „Poslal ma Pán, aby som ti povedal čo máš robiť.“ A on mu poradil: „Vydaj to mesto babylonskému kráľovi a zachránite sa.“ A viete čo povedal kráľ Jeremiášovi? „Zradca!“ Aj ostatní volali: „Zradca! Ty chceš, aby sme sa vzdali?!“ A Jeremiáš im povedal: „Ak sa dobrovoľne vzdáte, Pán ochráni vaše životy. Ostanete tu bývať. Ak nie, pôjdete do zajatia, mnohí zomriete a odvečú vás do babylonského zajatia.“ Ale oni vyhlásili Jeremiáša za zradcu, dali ho do väzenia, aby im neškodil. A Jeremiáš nariekal. On aj Pánu Bohu hovoril: „Pane, ale byť prorokom to je ťažké. Ja musím hovoriť ľuďom slová, ktoré sa im nepáčia.“ Radšej by sme hovorili ľuďom slová, ktoré sa im páčia. Ale Jeremiáš hovoril ľuďom pravdu. Ľudia ho nemali radi, lebo im nehovoril slová, ktoré sa im páčia, ale im hovoril pravdivo a veľa si od ľudí vytrpel. Bol vo väzení, potom ho odviekli do Egypta... Hovorí sa, že zomrel smrťou ukameňovaním, od vlastného národa – zahádzali ho kamením. Nemali ho radi.

Čo si na ňom vážime? On nikdy neodišiel. On nepovedal: „Pane, nájdí si niekoho iného. Mňa to už nebaví a je to ťažké. Nájdí si iného proroka.“ On vedel že trpí, ale nikdy neodišiel. Zostal verným prorokom. A to je povzbudenie pre nás. Niekedy aj v škole, v triede sa čaká, aby ste aj vy vyznali vieru v Pána Ježiša. Ja niekedy keď učím, keď mám dozor po hodine a dávam deťom pred obedom dezinfekciu na ruky, tak i, hovorím: „Pomodli sa pred jedlom, prežehnaj sa pred jedlom.“ „V jedálni? Ved' sa mi všetci budú smiať!“ Ľahké je prežehnať sa v kostole, to nie je veľké umenie, ale prežehnať sa tam, kde je to ťažké a náročné. Možno sa nám budú smiať: „To čo robíš!?! Si smiešny, si trápny. A poviete: „Ja som veriaci človek. Ja sa preto prežehnám, lebo jedlo je Boží dar.“ Vtedy budeme ako Jeremiáš. Možno sa vám budú smiať, potupovať, ale poviete: aj tak budem verný. Alebo je večer a vy poviete kamarátke: Idem do kostola. Alebo radšej nepoviem nič, lebo by sa mi vysmiali. Poviem, že musím ísť domov, lebo sa hanbím povedať, že idem do kostola. Alebo je pondelok a pýtajú sa vás. Čo si robil cez nedeľu? A jeden povie ako bol lyžovať, iný ako bol športovať a my sa hanbíme povedať, že sme boli v kostole v nedeľu, aby sa mi nasmiali. Tak zaklamem a poviem: doma sme sedeli, trochu sme sa boli prejsť na zmrzlinu, ale nepoviem, že sme boli v kostole. Ale skúsme byť ako Jeremiáš a nebať sa priznať, povedať. Aj Jeremiášovi sa smiali, dokonca ho ponižovali. Ale povedal: „**Ja nezatajím pravdu. To ma Pán poslal.**“

Niekedy sa to stáva aj nám dospelým. V pondelok sa rozpráva v zamestnaní, čo ktorý pán farár rozprával na kázni v Huncovciach, vo Vrbovom, v Ľubici, v Kežmarku ... všetkých prepletieme a my si povieme: „No mal by som sa trochu toho kňaza aj zastať. Ale budú sa mi smiať. Radšej nepoviem nič.“ Vtedy treba byť Jeremiášom. To znamená trpieť, ale to znamená byť verný Pánu Bohu. My sme počuli dnes čítanie o Jeremiášovi. On aj napísal knihu – preto sme z nej čítali a on tam hovorí vážne slová: „Robíte zle cez deň, potom prídete do Pánovho domu,

do chrámu a si myslíte, že bude všetko v poriadku.“ Toto hovorí Jeremiáš. A povedal mu to Pán Boh. Ak ty robíš zle cez týždeň a potom prídeš v nedeľu do kostola, zložíš ruky a povieš: „tu som Pane, verím v teba, milujem ťa...“ to nerobíš dobre. To sa pretvaruješ. A tam pekne povedal ten prorok: „zachovávajúte prikázanie: nezabiješ, nepokradneš, neuctievajte iných bohov... ale klaňajte sa Pánovi a vtedy to bude pravdivé.“ On tam aj použil taký výraz. Keď cez týždeň hocijako aj zle povieme, aj nám vyjde z úst nejaké nepekne slovo a potom prideme tu a chválime Pána... on nato povedal: „Vy z kostola robíte lotrovský pelech. Hniezdo lotrov.“ Pamätáte dospelí? Neskôr to povedal Pán Ježiš: „**Nerobte z domu môjho otca tržnicu.** Vy ste zmenili dom môjho otca na lotrovský pelech.“ Tieto slová použije Pán Ježiš. Jeremiáš nás učí aby sme neboli veriaci len v kostole, ale aj potom keď vyjdeme vonku. Aj medzi spolužiakmi. „Pán dekan, keby ste vedeli ako tí moji spolužiaci nadávajú...“ Upozorni ich, napomeň ich. „Budú sa mi smiať.“ Ale kto iný ich napomne? Tam musíš byť Jeremiáš aj keď sa ti vysmejú. Aj Jeremiášovi sa vysmiali. Ale on bol verný, neustúpil, neodišiel. A je čas otvoriť aj čarovnú skrinku.

Jeremiáš má na sebe bremeno, jarmo, taký trám dreva. Prečo to má? Čo sa tým chcelo povedať? Pretože mal ťažký život a preto je tak zobrazený. Ale bol verný. On to bremeno nezhodil. Ide o povolanie proroka, ktoré je ťažké. Aj byť kresťanom je ťažké. Ale nezhadzujme to bremeno. Pán Ježiš povedal tak pekne: „**Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.**“ Pán Ježiš nám vždy dáva aj silu, aby sme to bremeno niesli statočne. Tak dnes chceme prosiť, aby sme boli ako Jeremiáš, aby sme boli verní, statoční. Verní učeníci Pána Ježiša. Aby sme boli kresťanmi nielen tu v kostole, ale v každodennom živote a o to prosíme na príhovor Jeremiáša.

Úloha pre deti:

1. Jeremiášov život bol ..... a plný ..... No nikdy sa nevzdával a bol vždy ..... Bohu.

Zo slov: **1. SŤAŽNOSŤ 2. STROP 3. ŽALMISTA 4. SKORÝ 5. ÁBEL 6. JOZUE 7. EVA** vypíš písmená:
(Prvé číslo je poradie slova a druhé číslo je poradie písmena v tomto slove:

1. slovo: 1/2, 1/3, 3/1, 4/2, 4/5

2. slovo: 6/4, 2/2, 4/4, 2/5, 5/3, 1/5, 3/5, 1/3

3. slovo: 7/2, 6/5, 2/3, 1/5, 4/5

2. Doplň do viet slová zo zátvorky, ktoré musíš najprv poskladať a prečítaj:

Jeremiáš sa (lie – hal – spo) _____ na Pána (ha- BO) a (val – dô-ro- ve) _____ mu. Ľudia dlho (ča-o-li-va-ká) _____ príchod (si-Me-ša-á) _____ a ON v (ži-vi-Je-šo) _____ Kristovi (šiel-pri) _____ . Sme zahanbení (šou-na) _____ malou (rou-vie) _____ a nedostatkom (ti-čnos-vďa) _____, že Pán Boh nám (prial-do) _____ žiť vo svete, v ktorom je (va-zves-né-to) _____ Evanjelium (ša-ži-Je) _____ Krista.